

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Guidelines for the Development of Tourism Strategies According to the 20 years National Strategy of Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province

ศิสิญา อ่อนสวาสดี¹/ นิตยา สินเฑาะว์²

Sasiya Onsaawat¹/ Nittaya Sintao²

¹นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

¹Student Master of Public Administration, Stamford International University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สินเฑาะว์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

² Asst. Prof. Dr.Nittaya Sintao Master of Public Administration, Stamford International University

Corresponding author: E-mail: onsaawatwiranya@gmail.com

(Received: March 24, 2022, Revised: September 9, 2022, Accepted: June 21, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสานวิธีครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน 2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กับความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน และ 3) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการ โรงแรม ร้านอาหาร และรถโดยสารสาธารณะ ในอำเภอหัวหิน จำนวน 130 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษา พบว่า 1) การพัฒนาการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก 2) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการมีส่วนร่วมของ ประชาชน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว พบว่า ควรส่งเสริมการพัฒนา

สินค้าและบริการที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พัฒนาแอปพลิเคชันการท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การพัฒนา การท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

Abstract

This mixed methods research aimed to study: (1) tourism development level of Hua Hin District, (2) a causal relationship between Thailand's 20-Year National Strategy in tourism development and tourism management of Hua-Hin District, and (3) guidelines for tourism development under Thailand's 20-Year National Strategy of Hua Hin District. Samples used in this study were 130 hotel operators, restaurant owners, and bus operators include 8 key informants. Data were treated and analyzed by using descriptive and Inferential Statistics methods, which were frequency percentage, mean, standard deviation, Chi-square test and Multiple Regression Analysis. Research results: (1) tourism development level of Hua-Hin District, as a whole and at each aspect, was at a high level, (2) there were causal relationships between Thailand's 20-Year National Strategy and the tourism management; in terms of: enhancing different capabilities aspect, broadening opportunities and promoting equality in society aspect, and reforming government administration with a focus on public interest aspect at statistical significant level of 0.001, at the significant level of 0.01 for improving quality of life based on green growth aspect and at the significant level of 0.05 for public participation aspect, and (3) Tourism development guidelines were: tourist attractions, local product and services, infra structures, tourism amenities, tourism personnel and tourism applications.

Keywords: Development, Tourism, Thailand's 20-Year National Strategy

บทนำ

การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความสอดคล้องและตอบรับกับแนวโน้มการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไปถือว่าเป็นความได้เปรียบทางการแข่งขัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนและอินเดียซึ่งมีพฤติกรรมการใช้จ่ายสินค้าของที่ระลึก เสื้อผ้า และผลิตภัณฑ์จากยางพารา ทำให้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วย การเติบโตของกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุที่มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การเติบโตของประชากรกลุ่มชนชั้นกลางที่ให้ความสำคัญกับความคุ้มค่าของเงิน (Value for Money) และการเติบโตของกลุ่มนักท่องเที่ยว

Generation Y และ Generation Z ที่ชอบการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน เป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวความท้าทายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยด้วยแนวโน้มของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยควรเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ และกำหนดแนวทางการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวให้สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังและสอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป ซึ่งจากการศึกษาวิเคราะห์จากแนวโน้มสถานการณ์การท่องเที่ยว ประเทศไทยควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว ดังนี้ (1) การพัฒนาแนวทางการจัดการขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวอ่อนไหว (2) การพัฒนาอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวให้มีความชัดเจนเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว และลดการแข่งขันในมิตราคา (3) การพัฒนาฐานข้อมูลทางการท่องเที่ยวเพื่อช่วยในการวางแผน การเดินทางและการตัดสินใจที่ถูกต้องของนักท่องเที่ยว (4) พัฒนาเทคโนโลยีและช่องทางดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว (5) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่สะดวกแก่การเข้าถึงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ (6) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงในประเทศเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลักไปยังแหล่งท่องเที่ยวเมืองรอง ตลอดจนพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (7) พัฒนาเทคโนโลยีและช่องทางดิจิทัลเพื่อรองรับรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (8) ยกระดับการอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว (9) พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจากตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ เช่น ประเทศอินเดีย หรือกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย เป็นต้น (กรมการท่องเที่ยว, 2561: 7)

อำเภอหัวหินตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ติดกับทะเลอ่าวไทย พื้นที่มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทิศตะวันตกเป็นภูเขาพื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอ่าวไทย มีพื้นที่รวม 86.36 ตารางกิโลเมตร หรือ 53,975 ไร่ มีถนนเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข 4) ตัดผ่านจากทิศเหนือจรดใต้ ยาวประมาณ 22 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 90 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร 195 กิโลเมตร (เทศบาลเมืองหัวหิน, 2562: 4) โดยเทศบาลเมืองหัวหินได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ ภายใต้วิสัยทัศน์ “หัวหินเมืองแห่งความสุข” ซึ่งหัวหินมีชายหาดอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักตากอากาศที่มีชื่อเสียงแห่งแรกของเมืองไทย ด้วยน้ำทะเลใสสะอาดบรรยากาศดี จึงเป็นที่ใฝ่ฝันและได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมานานทุก ๆ สมัย อีกทั้งปัจจุบันหัวหินมีที่พัก รีสอร์ท คอนโดมิเนียม และโรงแรมชั้นนำมากมาย ไม่ว่าจะเป็นรีสอร์ทของชาวบ้านเอง หรือรีสอร์ทที่เป็นระดับ 5 ดาว ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเสน่ห์ของหัวหินคงเป็นเอกลักษณ์ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาพักผ่อนตลอดทั้งปี โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่มาหัวหินอย่างต่อเนื่องทุกปี ทำให้หัวหินมีรายได้จากการท่องเที่ยวหลายแสนล้านบาทต่อปี (เทศบาลเมืองหัวหิน, 2562: 69)

ปัญหาหลักที่เป็นจุดอ่อนในการพัฒนาเมืองหัวหิน ได้แก่ (1) ถนนสายหลักที่ตัดผ่านตัวเมืองจากทิศเหนือจรดทิศใต้มีเพียงสายเดียว ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดในเขตเมืองและเกิดอุบัติเหตุเป็นประจำ แม้จะมีถนนสายรองช่วยแบ่งเบาปัญหาไปบ้าง แต่ถนนสายรองอยู่ในสภาพที่ชำรุดและคับแคบ โดยเฉพาะวันหยุดเสาร์-

อาทิตย หรือวันหยุดติดต่อกันหลายวันจะทำให้ปัญหายิ่งทวีความรุนแรงขึ้น (2) ไม่มีแหล่งน้ำดิบในพื้นที่เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคต้องอาศัยน้ำจากเขื่อนปารณบุรีและเขื่อนเพชรบุรี ทำให้ต้องเสียงบประมาณในการดำเนินการมาก และท่อจ่ายน้ำประปาเสื่อมสภาพและชำรุด ทำให้เกิดการสูญเสียน้ำระหว่างการจ่ายน้ำในปริมาณที่สูง มีผลต่อประสิทธิภาพในการจ่ายน้ำประปาของเทศบาล (3) หัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล แต่กลับมีทางลงชายหาดน้อยและคับแคบ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (4) ในเขตเทศบาลมีสถานที่สำหรับจอดรถไม่เพียงพอเป็นอุปสรรคต่อประชาชนในท้องถิ่นและการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความเบื่อหน่าย (5) เทศบาลมีพื้นที่รับผิดชอบมากถึง 86.36 ตารางกิโลเมตร แต่ความสามารถทางการคลังของเทศบาลมีขีดจำกัด จึงไม่สามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างเพียงพอและทั่วถึงและมีสังคมของชุมชนสองรูปแบบ คือ ชุมชนส่วนหนึ่งเป็นชุมชน เมืองอย่างแท้จริง มีสภาพที่ต่างคนต่างอยู่ขาดการมีส่วนร่วม และชุมชนอีกส่วนหนึ่งเป็นชุมชนกึ่งชนบท ปัญหาและความต้องการหลากหลาย แตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่นได้ทั้งหมด (6) มีประชากรแฝงจำนวนมาก อันเนื่องมาจากการที่เทศบาลเป็นแหล่งงานและการศึกษา ซึ่งยังไม่สามารถดึงประชากรเหล่านี้เข้าสู่ระบบทะเบียนราษฎรของเทศบาลทำให้ขาดรายได้จากเงิน อดหนุนรายหัวที่รัฐบาลจัดสรรให้ทุกปีในขณะที่ประชากรแฝงเหล่านี้ จะใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา และเกิดปัญหาการแข่งขันในการประกอบอาชีพ การใช้แรงงานผิดกฎหมายและปัญหาอาชญากรรม (7) ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม แหล่งมั่วสุม/อบายมุข ชุมชนแออัด แรงงานต่างด้าว (8) ปริมาณขยะสะสมมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และแหล่งกำจัดขยะไม่ได้มาตรฐานตามหลักวิชาการ (9) การคัดแยกขยะยังไม่ถูกวิธี (10) จำนวนบ่อตกไขมัน ตามร้านค้าและร้านอาหารต่าง ๆ ยังไม่ครอบคลุม (11) งบประมาณในการบริหารงานไม่เพียงพอต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน (เทศบาลเมืองหัวหิน, 2562: 71-72) ประกอบกับสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ระลอกใหม่ ทำให้เมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติที่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มียอดสะสมผู้ติดเชื้อสูงสุด จากผู้ติดเชื้อทั้งจังหวัดมากกว่า 1,300 คน เริ่มจากคลัสเตอร์สถานบันเทิงผิดกฎหมายหลายแห่งในเขตเทศบาลหัวหิน ลูกหลานถึงแรงงานชาวพม่า ในโรงงานสับปรดกระป๋องที่ ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน ติดเชื้อโควิด-19 มากกว่า 100 รายและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการทั้งโรงแรม รีสอร์ท ศูนย์การค้า ร้านอาหาร ธุรกิจบริการและประชาชน 90% ที่รายได้หลักจากการท่องเที่ยวมีผลกระทบอย่างหนัก ขณะที่ภาพรวมความเสียหายจากโควิดระลอกใหม่ประเมินว่ามากกว่า 1 พันล้านบาท จากเดิมเมื่อ 2 ปี ก่อนหัวหินเคยมีรายได้จากการท่องเที่ยวปีละ 43,000 ล้านบาท (สยามรัฐออนไลน์, 2564)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วนำผลการวิจัยที่ได้มาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในการพัฒนาการท่องเที่ยว กับความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยกำหนดตัวแปรตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ (1) เพศ (2) อายุ (3) ระดับการศึกษา (4) สถานภาพสมรส และ (5) รายได้ต่อเดือน และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย (1) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (2) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (3) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (4) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (5) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตัวแปรตาม คือ การพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย (1) ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน (2) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก (3) ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว (4) ด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และ (5) ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการโรงแรม (ที่ว่าการอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้อมูล ณ วันที่ 10 เมษายน 2563) จำนวน 137 ราย ผู้ประกอบการร้านอาหาร จำนวน 261 ราย (อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้อมูล ณ วันที่ 12 เมษายน 2563) ผู้ประกอบการรถโดยสารสาธารณะ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 120 ราย รวมทั้งสิ้น 518 ราย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของซามูเอล บี. กรีน (Green, 1991: 499-510)

ตัวแปรตาม

รวมทั้งสิ้น 518 ราย และกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) รวมทั้งสิ้นจำนวน 8 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการโรงแรม ผู้ประกอบการร้านอาหาร และผู้ประกอบการรถโดยสารสาธารณะ ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 130 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของซามูเอล บี. กรีน (Green, 1991: 499-510) และใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) รวมทั้งสิ้นจำนวน 8 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โดยการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี จากตำรา เอกสารทางวิชาการ และการทบทวนรายงาน การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อกำหนดขอบเขตของงานวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสอบถามที่สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) สถานภาพสมรส และ 5) รายได้ต่อเดือน มีจำนวน 5 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในการพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 3) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 4) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการจัดการภาครัฐ 5) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ทสเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน 2) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 4) ด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และ 5) ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มีจำนวน 25 ข้อ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นการสอบถามระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ทสเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

3. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การตรวจสอบความถูกต้อง (Correctively) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง (Correctively) ทางด้านเชิงเนื้อหา รวมถึงภาษา และสำนวนที่ใช้ในแบบสอบถาม

3.2 การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Content Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน โดยนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกัน คำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ (Index of item Objective Congruence : IOC) จากการคำนวณหาค่า IOC ครั้งนี้ ได้เท่ากับ 1.00

3.3 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try – Out) กับบุคคลที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย โดยกลุ่มบุคคลที่ทดลองใช้แบบสอบถามครั้งนี้เป็นได้แก่ ตัวแทนผู้ประกอบการโรงแรม ผู้ประกอบการร้านอาหาร และผู้ประกอบการรถโดยสารสาธารณะ ในเขตอำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการคำนวณหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามในภาพรวมทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.945

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลโดยใช้การเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ เป็นการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 ชุด กับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการโรงแรม ผู้ประกอบการร้านอาหารและผู้ประกอบการรถโดยสารสาธารณะ ตามกลุ่มประชากรที่ถูกกำหนดตามตารางที่ 3-1 และผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติและวิเคราะห์เนื้อหาต่อไป

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า จากเอกสารหนังสือ ตำราทางวิชาการต่าง ๆ สถิติ หรือทะเบียนของหน่วยงาน แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดยทำการศึกษาจากทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวการพัฒนาท้องถิ่น ผลจากงานวิจัย และสิ่งตีพิมพ์ ทั้งในและต่างประเทศ

4.3 รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในการพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือน กับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square) ในการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในการพัฒนาการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multi Linear Regression Analysis) และทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน คือ Durbin-Watson ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1.5 \leq \text{Durbin-Watson} \leq 2.5$

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. กลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) มีลักษณะตรงกับที่ผู้วิจัยต้องการ สามารถให้ข้อมูลได้อย่างเที่ยงตรงมีคุณภาพ และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 8 คน ดังนี้

- 1) ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) รักษาการแทนนายอำเภอหัวหิน จำนวน 1 คน
- 2) นายกเทศมนตรี (เทศบาลเมืองหัวหิน) จำนวน 1 คน
- 3) ผู้ประกอบการโรงแรม จำนวน 2 คน
- 4) ผู้ประกอบการ ร้านอาหารจำนวน 2 คน
- 5) ผู้ประกอบการรถโดยสารสาธารณะ จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือวิจัย ซึ่งเป็นการใช้คำถามปลายเปิดที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถออกความเห็นหรือให้ข้อมูลได้อย่างเปิดกว้าง โดยแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน 2) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 4) ด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และ 5) ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีการจัดการข้อมูลดังนี้ คือนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาถอดคำสัมภาษณ์ เรียบเรียงข้อมูล เพื่อจะได้นำไปวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา โดยการตีความจากข้อมูลเบื้องต้นให้เป็นข้อมูลที่สื่อความหมายของผู้ให้ข้อมูล ด้วยการแยกประเภทและการลดทอนข้อมูลเพื่อจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อนำมาตีความและสร้างข้อสรุป

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.30) มีอายุ 31-40 ปี (ร้อยละ 37.70) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 69.30) มีสถานภาพ สมรส (ร้อยละ 76.20) และมีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 62.30)

2. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในการพัฒนาการท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ค่าเฉลี่ย = 3.96) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 4.07) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (ค่าเฉลี่ย = 4.03) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย = 3.96) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (ค่าเฉลี่ย = 3.90) และด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ค่าเฉลี่ย = 3.82)

3. การพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ค่าเฉลี่ย = 3.89) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = 3.95) ด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย = 3.91) ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย = 3.87) ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย = 3.87) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก (ค่าเฉลี่ย = 3.83)

4. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรนำเสนอให้อำเภอหัวหินเข้าร่วมโครงการเมืองสร้างสรรค์ยูเนสโกให้เป็นเมืองแห่งดนตรี ร้อยเรียงกับวิถีและวัฒนธรรมของเมืองหัวหิน ขับเคลื่อนการพัฒนา สร้างและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในเมืองหัวหิน (สกายวอล์ค) และแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน ขับเคลื่อนงานวิจัยร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการพัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ให้มีมาตรฐานตาม TPQI-MRA ของกลุ่มอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมกลยุทธ์การตลาดใหม่ให้ทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวในอนาคต ควรร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและปลอดภัย เช่น ขยายสนามบิน

ให้เป็นสนามบินนานาชาติ (เร่งพัฒนาขยายรันเวย์) สร้างและขยายถนนร่วมไปถึงการขยายรถไฟรางคู่และรถไฟความเร็วสูงให้เขตบริเวณที่รับผิดชอบให้เชื่อมโยงกัน ไฟฟ้าส่องแสงสว่าง ติดตั้งกล้อง CCTV ตามแหล่งท่องเที่ยวและตามแยกต่าง ๆ ร่วมมือกับตำรวจท่องเที่ยวเน้นเรื่องความปลอดภัย (Smart Safety Zone) เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มจุดแจ้งเหตุฉุกเฉินและบริการ Free wifi ตามแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มแอปพลิเคชันค้นหาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมไปถึงเครื่องตรวจวัดฝุ่น PM 2.5 ให้หัวหน้าเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาบ้านเมือง และผลักดันให้เป็นเมืองที่น่าลงทุน ควรกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับสถานประกอบการ เพื่อควบคุมมาตรฐานสถานประกอบการให้ปลอดภัยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว คนในพื้นที่ แรงงานหรือนักท่องเที่ยวที่อยู่ในเขตอำเภอหัวหินต้องได้รับการฉีดวัคซีนโควิด 19 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกคน เทศบาล อำเภอ ร่วมกับเอกชน สถาบันการเรียนรู้การฝึกอาชีพและสถาบันศึกษาในสังกัดควรร่วมกันผลักดันสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้และหลักสูตรท้องถิ่น โดยมีการอบรมหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน TPQI (ฝึกอบรม ทดสอบ และได้ใบรับรองการประกอบวิชาชีพ) เกี่ยวกับการโรงแรม การบริการ การทำอาหาร ภาษาและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้สอดคล้องกับการบริการของพื้นที่และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสะดวกสบายในการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมและต่อยอดโครงการของ ในหลวง ร.9 และพระพันปี เพื่อให้ประชาชนฝึกอาชีพ การเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การทำอาหาร นวดแผนโบราณ ตัดเย็บเสื้อผ้า ผ้าบาติก เพื่อให้ประชาชนมีรายได้และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียล เกี่ยวกับโรงแรม รีสอร์ท ศูนย์ OTOP และ SME ในเรื่องให้บริการ สินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้าเกษตรที่ได้รับมาตรฐานของหัวหิน เป็นการเชื่อมโยงจากภูเขาสู่ทะเล และพัฒนาโครงข่ายในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (Smart Tourism) ควรเปิดเพจรวมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์รวมของคนหัวหิน รวมไปถึงธุรกรรมดิจิทัลให้ประชาชนทุกคนได้ใช้พื้นที่เพจของเทศบาลอย่างทั่วถึง ควรสนับสนุนผู้ประกอบการและประชาชนให้มีความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน ควรส่งเสริมศูนย์เรียนรู้ พื้นฟู ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาแอปพลิเคชันข้อมูลการท่องเที่ยว การค้นหาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า บริการ การเปรียบเทียบราคา รวมไปถึงร่วมกับศูนย์ OTOP SME สนับสนุนการท่องเที่ยวที่สะท้อนวิถีชุมชน และควรผลักดันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีไทย ท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ดึงจุดเด่นแต่ละพื้นที่ขึ้นมาเพื่อเพิ่มให้หลากหลายมากขึ้น เช่น การฟื้นฟูวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมนันทนาการ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสร้างสรรค์และน่าสนใจ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้ชุมชน ควรมีการบูรณาการ ร่วมกับ ททท. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวหัวหิน-ชะอำ สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สมาคมหอการค้าจังหวัด อุสาหกรรมจังหวัด และภาคประชาชน ร่วมกับประสานงานข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ทุกรูปแบบ และควรส่งเสริมการทำงานของผู้ประกอบการเอกชน โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร สถานบริการ สนามกอล์ฟ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ภาคขนส่ง นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต ประเพณีวัฒนธรรม อาหารท้องถิ่น ควรมีการประชุมประสานงานเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาสินค้าและการท่องเที่ยวทั้งในท้องถิ่น จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในแต่ละตำบลเพื่อส่งเสริมศักยภาพประชาชนให้มีความรู้และทักษะในด้านบริหารจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นของตนเองให้เกิดประโยชน์และ

สามารถพึ่งพาตนเองได้ ภาครัฐควรมีนโยบายและประสานงานกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนให้เป็นรูปธรรม ให้เป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด อำนวยความสะดวกในเรื่องของใบอนุญาต ส่งเสริมการจัดการ/ส่งเสริมการท่องเที่ยว ขอสนับสนุนงบประมาณพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนงานประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลักษณะส่วนบุคคล	การพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์					
	ด้านการพัฒนา			ด้านการสร้าง		
	คุณภาพแหล่ง	ด้านการพัฒนา	ด้านการพัฒนา	สมดุลการ	ท่องเที่ยว การ	ด้านการบริหาร
	ท่องเที่ยว สินค้า	โครงสร้าง	ศักยภาพ	ท่องเที่ยว การ	จัดการ	ภาพรวม
	และบริกาด้าน พื้นฐาน และสิ่ง	อำนวยความสะดวก	บุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	ส่งเสริมวิถีไทย และความ	การท่องเที่ยว	
	การท่องเที่ยงให้ เกิดความสมดุล และยั่งยืน			เชื่อมั่นของ นักท่องเที่ยว		
1. เพศ	-	-	-	0.039*	0.046*	0.036*
2. อายุ	0.008**	0.022*	0.011*	0.012*	-	0.005**
3. ระดับการศึกษา	-	-	0.042*	-	-	-
4. สถานภาพสมรส	-	-	-	-	-	-
5. รายได้ต่อเดือน	0.000***	0.033*	0.000***	0.001***	-	0.005**

จากตารางที่ 1 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคล ในภาพรวม ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ เพศ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อายุ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในการพัฒนาการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในการพัฒนาการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการพัฒนา การท่องเที่ยว		การพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์				
		B	S.E.	สปส.Beta	t	Sig.
(ค่าคงที่)		-0.344	0.155	-	-2.224*	0.028
1.	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	0.716	0.070	0.694	10.173***	0.000***
2.	ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	0.148	0.037	0.169	3.970**	0.000***
3.	ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	0.140	0.047	0.138	2.972**	0.004**
4.	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	0.209	0.044	0.223	4.739***	0.000***
5.	ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	-0.130	0.051	-0.158	-2.556*	0.012*
หมายเหตุ	* $p \leq 0.05$	R	= 0.930			
	** $p \leq 0.01$	R ²	= 0.866			
	*** $p \leq 0.001$	R ² ปรับ	= 0.860			
		F	= 159.866			

$$\text{ระดับนัยสำคัญ} = 0.000$$

$$\text{Durbin-Watson} = 2.117$$

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการพัฒนาการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน (Durbin-Watson) ในครั้งนี้มีค่าเท่ากับ 2.117 คือ ตัวแปรอิสระประกอบด้วย (1) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (2) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (3) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (4) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และ (5) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีความสัมพันธ์เชิงอิสระในตัวเอง โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (R) อยู่ในระดับสูงมาก 0.930 และพิจารณาจากการปรับมาตรฐานของตัวแปร (Standardized Variables) ร้อยละ 86.00-86.60 ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ และค่า สปส. Beta เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ($\beta_{\text{การแข่งขัน}} = 0.694$, Sig. = 0.000) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ($\beta_{\text{การปรับสมดุล}} = 0.223$, Sig. = 0.000) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ($\beta_{\text{เสมอภาค}} = 0.169$, Sig. = 0.000) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ($\beta_{\text{คุณภาพชีวิต}} = 0.138$, Sig. = 0.004) และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ($\beta_{\text{การมีส่วนร่วม}} = -0.158$, Sig. = 0.012) โดยตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ การพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากตาราง 2 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \hat{Y} &= b_0 + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 \\ &= 0.344 + 0.716 (\text{ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน}) + 0.148 (\text{ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม}) + 0.140 (\text{ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม}) + 0.209 (\text{ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ}) - 0.130 (\text{ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน}) \end{aligned}$$

$\hat{Y}$ หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีความเหมาะสมกับค่า R^2 (Coefficient of Determination) = 0.866

อภิปรายผล

การพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมมีการพัฒนาการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีกระบวนการในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงผลการดำเนินงานที่ผ่านมา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหา และอุปสรรค เพื่อมาปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นแบบแผนที่มีผลสำเร็จในอนาคต ซึ่งประกอบด้วย ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560: 25) กล่าวว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว คือ เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของเอกลักษณ์จังหวัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีศักยภาพในการเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีคุณค่าหลากหลายธรรมชาติ เชิงนิเวศและประวัติศาสตร์ ซึ่งจังหวัดได้จัดระบบประมาณดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้านการท่องเที่ยวและบริการโดยเป็นโครงการที่มุ่งเน้นในด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวและบริการดังนี้ คือ (1) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดให้มีคุณภาพ (2) โครงการเสริมสร้างคุณภาพการท่องเที่ยวบนความหลากหลายความปลอดภัยและความคุ้มค่า (3) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสากล (4) โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการของจังหวัด ภาครัฐ และเครือข่ายการท่องเที่ยว (5) โครงการสร้างเสริมระบบข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว และ (6) โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของวลัยลักษณ์ รัตนวงศ์ (2557: 150-157) วิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุและผลของนวัตกรรมบริการสำหรับธุรกิจนำเที่ยวภาคใต้ของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการผลิตบุคลากรในสายการท่องเที่ยว มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของรพีพรรณ จันทน์ (2558: 54-57) วิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านอัตลักษณ์ทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างบ้านตากกลาง จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสำเร็จในการจัดการการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์และส่งเสริม มีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทยา บุตรอยู่ (2557: 67-75) วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวตามองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ด้านการให้บริการอื่น ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ศักดิ์ เพชรสถิตย์ (2558:

177-180) วิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร อยู่ในระดับมาก

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการพัฒนาการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ - ผลกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้การท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวลัยลักษณ์ รัตนวงศ์ (2557: 151-157) วิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุและผลของนวัตกรรมบริการสำหรับธุรกิจนำเที่ยวภาคใต้ของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลการวัดปัจจัยเชิงเหตุและผลของนวัตกรรมบริการ ที่ประกอบไปด้วยตัวแปรการมุ่งเน้นตลาด (ด้านการมุ่งเน้นคู่แข่ง) ($\lambda=0.735$, $p<.001$, $R^2=0.540$) มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของธุรกิจนำเที่ยวภาคใต้ของไทยในระดับดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์โดยทั่วไป ในส่วนแนวปฏิบัติในด้านค่าตอบแทน ($\lambda=0.789$, $p<.001$, $R^2=0.622$) ที่เป็นไปตามผลการปฏิบัติงานด้วยความเสมอภาคและยุติธรรม มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีณัฐ ชิมโซติ (2558: 266-276) วิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวแบบยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้ง ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนามือเมืองโดยรวมส่งผลให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนสวนผึ้งนั้นดีขึ้น พบว่า มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านควรสร้างความร่วมมือจากชุมชน และเอกชนเป็นเครือข่ายที่ร่วมกัน ช่วยสนับสนุนผลักดันการท่องเที่ยวของสวนผึ้งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ศักดิ์ เพชรสถิตย์ (2558: 177-180) วิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยด้าน ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐมีผลต่อยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดกำแพงเพชรโดยภาพรวม (Y) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภาครัฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ควรนำเสนอให้อำเภอหัวหินเข้าร่วมโครงการเมืองสร้างสรรค์ยูเนสโกให้เป็นเมืองแห่งดนตรี ร้อยเรียงกับวิถี และวัฒนธรรมของเมืองหัวหิน ขับเคลื่อนการพัฒนา สร้างและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในเมืองหัวหิน (สกายวอล์ค) และแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน ขับเคลื่อนงานวิจัยร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการพัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ให้มีมาตรฐานตาม TPQI-MRA ของกลุ่มอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมกลยุทธ์การตลาดใหม่ให้ทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวในอนาคต ควรร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและปลอดภัย เช่น ขยายสนามบินให้เป็นสนามบินนานาชาติ (เร่งพัฒนาขยายรันเวย์) สร้างและขยายถนนร่วมไปถึงการขยายรถไฟรางคู่และรถไฟความเร็วสูงให้เขตบริเวณที่รับผิดชอบให้เชื่อมโยงกัน ไฟฟ้าส่องแสงสว่าง ติดตั้งกล้อง CCTV ตามแหล่งท่องเที่ยวและตามแยกต่าง ๆ ร่วมมือกับตำรวจท่องเที่ยวเน้นเรื่องความปลอดภัย (Smart Safety Zone) เชื่อมโยงเครือข่ายแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มจุดแจ้งเหตุฉุกเฉินและบริการ Free Wifi ตามแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มแอปพลิเคชันค้นหาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมไปถึงเครื่องตรวจวัดฝุ่น PM 2.5 ให้หัวหินเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาบ้านเมือง และผลักดันให้เป็นเมืองที่น่าลงทุน ควรกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับสถานประกอบการ เพื่อควบคุมมาตรฐานสถานประกอบการให้ปลอดภัยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว คนในพื้นที่ แรงงานหรือนักท่องเที่ยวที่อยู่ในเขตอำเภอหัวหิน ต้องได้รับการฉีดวัคซีนโควิด 19 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกคน เทศบาล อำเภอ ร่วมกับเอกชน สถาบันการเรียนรู้การฝึกอาชีพและสถาบันศึกษาในสังกัดควรร่วมกันผลักดันสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้และหลักสูตรท้องถิ่น โดยมีการอบรมหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน TPQI (ฝึกอบรม ทดสอบ และได้ใบรับรองการประกอบวิชาชีพ) เกี่ยวกับการโรงแรม การบริการ การทำอาหาร ภาษาและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้สอดคล้องกับการบริการของพื้นที่ และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสะดวกสบายในการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมและต่อยอดโครงการของ ในหลวง ร.9 และพระพันปี เพื่อให้ประชาชนฝึกอาชีพ การเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การทำอาหาร นวดแผนโบราณ ตัดเย็บเสื้อผ้า ผ้าบาติก เพื่อให้ประชาชนมีรายได้และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียล เกี่ยวกับโรงแรม รีสอร์ท ศูนย์ OTOP และ SME ในเรื่องให้บริการ สินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้าเกษตรที่ได้รับมาตรฐานของหัวหิน เป็นการเชื่อมโยงจากภูเขาสู่ทะเล และพัฒนาโครงข่ายในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (Smart Tourism) ควรเปิดเพจรวมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์รวมของหัวหิน รวมไปถึงธุรกรรมดิจิทัลให้ประชาชนทุกคนได้ใช้พื้นที่เพจของเทศบาลอย่างทั่วถึง ควรสนับสนุนผู้ประกอบการและประชาชนให้มีความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืน ควรส่งเสริมศูนย์เรียนรู้ พื้นฟู ศิลปะ วัฒนธรรม และ ประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาแอปพลิเคชันข้อมูลการท่องเที่ยว การค้นหาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า บริการ การเปรียบเทียบราคา รวมไปถึงร่วมกับศูนย์ OTOP SME สนับสนุนการท่องเที่ยวที่สะท้อนวิถีชุมชน และควรผลักดันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีไทย ท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ดึงจุดเด่นแต่ละพื้นที่ขึ้นมาเพื่อเพิ่มให้หลากหลายมากขึ้น เช่น การฟื้นฟูวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมนันทนาการ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสร้างสรรค์และน่าสนใจ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้ชุมชน ควรมีการบูรณาการ ร่วมกับ

ททท. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวหัวหิน-ชะอำ สมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สมาคมหอการค้าจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด และภาคประชาชน ร่วมกับประสานงานข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ทุกรูปแบบ และควรส่งเสริมการทำงานของผู้ประกอบการเอกชน โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร สถานบริการ สนามกอล์ฟ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ภาคขนส่ง นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต ประเพณีวัฒนธรรม อาหารท้องถิ่น ควรมีการประชุมประสานงานเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาสินค้าและการท่องเที่ยวทั้งในท้องถิ่น จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในแต่ละตำบลเพื่อส่งเสริมศักยภาพประชาชนให้มีความรู้และทักษะในด้านบริหารจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นของตนเองให้เกิดประโยชน์และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ภาครัฐควรมีนโยบายและประสานงานกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนให้เป็นรูปธรรมให้เป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด อำนวยความสะดวกในเรื่องของใบอนุญาต ส่งเสริมการจัดการ/ส่งเสริมการท่องเที่ยว ขอสนับสนุนงบประมาณพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนงานประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญภา สุขคร และคณะ (2560: 10-15) วิจัยเรื่อง การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ: ตามแนวคิดลำปางเมืองไม่หมุนตามกาลเวลา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ: ตามแนวคิดลำปางเมืองไม่หมุนตามกาลเวลา ซึ่งควรเชื่อมโยงการพัฒนาทุกมิติและมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ เน้นการท่องเที่ยวขนาดเล็ก บนพื้นฐานของเรื่องราว เน้นคุณภาพและความเป็นมาตรฐาน เน้น อัตลักษณ์ของชุมชน เพื่อนำมาสร้างเป็นตราสัญลักษณ์ทำการท่องเที่ยว เพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย “การท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล” อันเป็นวิสัยทัศน์ร่วมที่จะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาสู่การปฏิบัติร่วมกัน ดังนั้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเวทีระดมความคิดเห็นและการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว จึงได้มาซึ่งรูปแบบยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่เรียกว่า MAUNGKHWAN Model ประกอบด้วยรายละเอียดยุทธศาสตร์ 10 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) ปรับระบบการบริหารจัดการเพื่อไปสู่การท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (2) ปรับรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (3) สร้างเอกภาพและการบูรณาการในการบริหารจัดการท่องเที่ยว (4) สร้างระบบเครือข่ายท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง (5) ปรับรูปแบบการสนับสนุนการท่องเที่ยวจากภาครัฐ (6) จัดการความรู้ในทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (7) เตรียมความพร้อมในส่วนของบุคลากรทางการท่องเที่ยว (8) สร้างความมั่นคงในเชิงคุณค่าและมูลค่าทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกมิติ (9) ส่งเสริมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ (10) เชื่อมโยงเครือข่ายระดับชุมชนระดับชาติ และนานาชาติ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบจากการวิจัย ซึ่งนำมาสู่การวิเคราะห์เพื่อสร้างข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของอำเภ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ กิจกรรมการท่องเที่ยว เทศกาลประจำปีของท้องถิ่นของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

1.2 ควรมีการจัดโปรโมชันการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ตรงต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

2.1 ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีการพัฒนาสินค้าและบริการที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสินค้าบริการที่มีมาตรฐานเพื่อรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในอนาคต รวมทั้งควรส่งเสริมให้มีการสร้างความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.2 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรมีการให้บริการระบบสื่อสารบริการอินเทอร์เน็ต Free Wifi ในแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างทั่วถึง และพัฒนาระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อป้องกันและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เช่น กล้องวงจรปิด เครื่องแปลภาษา การติดตั้งไฟส่องสว่าง อุปกรณ์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเบื้องต้น ฯลฯ

2.3 ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวของท้องถิ่น และส่งเสริมหลักสูตรฝึกอบรมทักษะการประกอบธุรกิจสำหรับชุมชน

2.4 ด้านการสร้างสมดุลการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีไทย และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อช่วยส่งเสริมการขายสินค้าชุมชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและการซื้อสินค้าท้องถิ่น และสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวให้สะท้อนความเป็นวิถีชุมชน รวมทั้งควรส่งเสริมให้มีการสร้างความสามารถในการแข่งขัน สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2.5 ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรส่งเสริมการทำงานอย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานราชการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน รวมทั้งควรส่งเสริมให้มีการสร้างความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

3.1 ควรทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีบริบทใกล้เคียงกัน เช่น อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการร่วมกัน

3.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 โดยใช้ตัวแปร การบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การตลาดสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ การสร้างวิสาหกิจและสตาร์ทอัพด้านท่องเที่ยว บนพื้นฐานของนวัตกรรม และสร้างปัจจัยแวดล้อมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2561). **แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. 2561-2564** ของกรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: วีไอพี ก๊อปปี้นั้น.
- ขวัญภา สุขคร และคณะ. (2560). การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ : ตามแนวคิดลำปางเมืองไม่หม่นตามกาลเวลา. **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**, 13(2): 1-26.
- เทศบาลเมืองหัวหิน. (2562). **แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) เทศบาลเมืองหัวหิน**. ประจวบคีรีขันธ์: ผู้แต่ง.
- นาคยา บุตรอยู่. (2557). **แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปริญญ์ ชินโชติ. (2558). **การพัฒนาตัวแบบยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้ง**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พงษ์ศักดิ์ เพชรสถิตย์. (2558). **ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดกำแพงเพชร**. สักทอง: **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร**, 21(2): 173-186.
- รพีพรรณ จันทน์. (2558). **ปัจจัยด้านอัตลักษณ์ทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการการท่องเที่ยวหมู่บ้านช้างบ้านตากกลาง จังหวัดสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วลัยลักษณ์ รัตนวงศ์. (2557). **ปัจจัยเชิงเหตุและผลของนวัตกรรมบริการสำหรับธุรกิจนำเที่ยวภาคใต้ของประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สยามรัฐออนไลน์. (2564). **เปิดใหม่ไลน์ “หัวหิน ริชาร์ด” แนวทางพลิกวิกฤตจากโควิด 19 เร่งฟื้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเมืองหัวหิน**. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2565 จาก <https://siamrath.co.th/n/243449>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). **แผนพัฒนาการท่องเที่ยว ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 256-2564)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- Green, S. B. (1991). How many subjects dose it take to do a regression analysis? **Multivariate Behavioral Research**, 26(3): 499-510.